

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณธรรมจริยธรรมกับการมองโลกในภาพกว้างในการจัดการเรียนรู้
แห่งศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเอกชนสามัญสอนศาสนาอิสลาม เขตพัฒนาพื้นที่พิเศษ
เฉพาะกิจชายแดนใต้

Relationship between morality and ethics in the world view in the 21st
century learning management of ordinary Islamic private school teachers.
Southern Border Special Purpose Development Zone.

เจตน์สฤกษ์ สักขพันธ์^{1*}, เก็ดถวา บุญปรากฏ², ตรีญุมินทร์ ตรีตรีศวรร³, จุฑารัตน์ คชรัตน์²,
เขาวนีย์ แก้วมโน³, อริสรา บุญรัตน์³, วรชัย ปานนิตยพงศ์⁴ และซ่มซู สาอุ⁴
Jedsarid Sangkaphan^{1*}, Kettawa Boonprakarn², Traiphumin Treetreesuan³,
Jutarat Kotcharat², Chaowanee Keawmano³, Arisra Boonrat³,
Warachai Pannitayaphong⁴ and Samsoo Sa-u⁴

¹ อาจารย์ ดร., คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Lecturer Dr., Faculty of Political Science, Hatyai University.

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² Assist. Prof. Dr., Faculty of Education Foundation and Liberal Arts, Hatyai University.

³ อาจารย์ ดร., คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

³ Lecturer Dr., Faculty of, Education Foundation and Liberal Arts, Hatyai University.

⁴ อาจารย์ ดร., วิทยาการอิสลาม, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, วิทยาเขตปัตตานี

⁴ Lecturer Dr., Faculty of Islamic Science, Prince of Songkla University, Pattani Campus.

*Corresponding author, E-mail: sapichai@yahoo.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณธรรมจริยธรรมกับการมองโลกใน
ภาพกว้างในการจัดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเอกชนสามัญสอนศาสนาอิสลาม
เขตพัฒนาพื้นที่พิเศษเฉพาะกิจชายแดนใต้ ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชน
สามัญสอนศาสนาอิสลาม ในเขตพัฒนาพื้นที่พิเศษเฉพาะกิจชายแดนใต้ ในจังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา
และสงขลานครินทร์ และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร Yamane ได้ขนาดตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง จากนั้น
ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) มาจังหวัดละ 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ
วิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สถิติ Correlation ผลการวิจัย
พบว่า

คุณธรรมจริยธรรมของครูโดยภาพรวม ($r=.673$) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมองโลกในภาพกว้างในการจัดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาคุณธรรม จริยธรรมเป็นรายประเด็น พบว่า การชักชวนให้ผู้เรียน เพื่อนร่วมงาน ครอบครัว และชุมชนเห็นประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ($r=.585$) ครูสามารถปลุกฝังวินัย คุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่ดีและถูกต้องต่อผู้เรียน ($r=.571$) การมีความยึดมั่นและซื่อสัตย์ในจรรยาบรรณวิชาชีพ ($r=.549$) มีความเข้มแข็งในการนำจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม มาใช้ในการดำรงชีวิตในสังคม ($r=.545$) และการได้ปลุกฝังให้ผู้เรียนได้มีการทำความดี ทุกครั้งที่ทำการสอน ($r=.543$) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมองโลกในภาพกว้างในการจัดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: คุณธรรม, จริยธรรม, การมองโลกในภาพกว้าง, การจัดการเรียนรู้, การจัดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21, สมรรถนะเชิงวัฒนธรรม, พื้นที่พิเศษเฉพาะกิจชายแดนใต้

Abstract

This article aims to study the relationship between morality, ethics, and a broader view of the world in the 21st century learning management of private Islamic school teachers in the Southern Border Special Purpose Zone Development Zone. Using quantitative research methods. The sample were teachers of ordinary private Islamic schools in the southern border special ad hoc development zone. Pattani, Narathiwat, Yala, and Songkhla provinces. Sampling size was determined using the Yamane formula. 400 samples were obtained and cluster random sampling was applied to 100 people per province. The research tool was a questionnaire. The data were analyzed by searching for correlation coefficients using Correlation statistics.

Overall teachers' morality and ethics ($r = .673$) correlated positively with broader view of the world in learning management of the 21st century at a moderate level, statistically significant at the .01 level. When considering individual moral and ethical issues, it was found that by persuading learners, colleagues, families, and communities to see the interests of the public rather than the individual ($r = .585$). Morality, ethics and values that are good and correct to students ($r = .571$), adherence to and honesty in professional ethics ($r = .549$), have the strength to apply ethics and ethics in the maintenance of Social life

($r = .545$) and the instillation of good deeds every time teaching ($r = .543$) were positively correlated with the broader view of the world in century-old learning management of the 21st century at a moderate level, statistically significant at the .01 level.

Keywords: Morality, Ethics, Global Vision, Learning Management, 21st Century Learning Management, Cultural Competency, Specialized Southern Border Area

บทนำ

การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาคือ การเรียนรู้ของผู้เรียนในการปฏิบัติการศึกษา ให้ประสบความสำเร็จจึงมีความจำเป็นต้องปฏิบัติการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อร่วมกันพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพและลดความเหลื่อมล้ำในการจัดการศึกษาได้อย่างแท้จริง รวมทั้งมีการขยายผลนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนและวิธีการปฏิบัติที่ดี ส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิต การพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสม ประกอบกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้ให้ความสำคัญกับการเน้นให้ “คนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา” และสร้างความมั่นคงของชาติ พัฒนาคคน ทุกวัย ให้เป็นคนดี คนเก่ง สู่อสังคมนั่งคั่ง และยั่งยืนต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2552) ดังนั้นจึงควรมีการเสริมสร้างให้ครูมีสมรรถนะเชิงวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตที่เหมาะสม มีความสมดุลระหว่างชีวิตการทำงานและชีวิตส่วนตัว ตลอดจนกิจกรรมการทำงานเป็นไปในลักษณะที่มีประโยชน์ต่อตนเองและสังคม (Walton, 1974)

การมองโลกในภาพกว้าง (being visionary) เป็นการที่ครูมีความสามารถ ในการมองโลกในสภาพที่เป็นจริงอย่างครอบคลุมกว้างขวางเพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้คือ ความสามารถในการมองโลกตามสภาพที่เป็นจริง และความสามารถในการมองโลกอย่างครอบคลุมกว้างขวางและความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสมรรถนะเชิงวัฒนธรรม (cultural competence) ที่เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ทำให้เกิดความเสมอภาคทางสังคม ผู้คนเรียนรู้เรื่องราวของตนเองกับสังคมและเข้าใจกันมากขึ้น มีความสุข สิ่งเหล่านี้ เรียกได้ว่า เป็นการข้ามวัฒนธรรม (cross culture) ดังที่ Goode (2000 อ้างถึงในศิริพันธ์ุ ศิริพันธ์ุ และประณีต ส่งวัฒนา, 2557) ได้อธิบายว่า เป็นความสามารถหรือวิธีการปฏิบัติที่แสดงออกถึงการให้เกียรติและยอมรับในความเชื่อ ลักษณะสัมพันธภาพ ทศนคติและพฤติกรรม ของครอบครัวผู้รับบริการ และความหลากหลายทางวัฒนธรรมของผู้รับบริการเอง หรือ เป็นการบริการ และให้ความช่วยเหลือ ที่สามารถตอบสนองต่อความเชื่อ ลักษณะสัมพันธภาพ ทศนคติภาษา พฤติกรรมของแต่ละบุคคลได้ใน ลักษณะที่ผู้รับบริการได้มีส่วนร่วมในวิธีปฏิบัติดังกล่าวอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาอย่างต่อเนื่องที่ต้องใช้เวลาในการสร้างความสำเร็จร่วมกัน และจากสภาพปัญหาความไม่เข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่าง สถาบันทางการศึกษาจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการนำสมรรถนะ

เชิงวัฒนธรรม (Cultural Competency) มาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือสำคัญของการก้าวข้ามพรมแดนการเรียนรู้ของผู้คนในสังคมพหุวัฒนธรรม การนำความรู้ทางด้านทฤษฎีและประสบการณ์ทางวิชาชีพมาผสมผสาน บนพื้นฐาน คุณธรรมจริยธรรม รวมทั้งไม่ขัดแย้งต่อความเชื่อที่มีหลากหลายทางวัฒนธรรม ตลอดจนนำวิธีการต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ซึ่งต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ และทักษะสมรรถนะเชิงวัฒนธรรม (อังคณา จิโรโรจน, 2558)

ในขณะเดียวกันครูเป็นส่วนหนึ่ง ของระบบโรงเรียนซึ่งมีความสัมพันธ์กัน ดังนั้น ค่านิยมและความเชื่อของครูย่อมได้รับผลกระทบจากระบบของโรงเรียน ขณะที่ความเชื่อและวัฒนธรรมของโรงเรียนย่อมได้รับอิทธิพลจากครูเช่นเดียวกัน (Costa and Garmston, 2002) การที่ครูมีความผูกพันและกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุพันธกิจของโรงเรียนส่งผลดีต่อการพัฒนาวิชาชีพของครูและการเรียนรู้ของนักเรียน (Hord, 1997) ดังนั้นครูในศตวรรษ ที่ 21 จึงไม่ใช่เป็นเพียงผู้สอนแต่ควรมีบทบาทหลักในการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Facilitator) ผู้ชี้แนะแนวทาง (Guide or Coach) และผู้ร่วมเรียนรู้หรือร่วมศึกษา (Co-learner or Co-investigator) เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับสังคมในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้าง ความเข้าใจในความต่างทางวัฒนธรรม และต่างกระบวนทัศน์โดยอาศัยการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงวัฒนธรรมให้กับครู ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เป็นพหุวัฒนธรรมในเขตพัฒนาพื้นที่พิเศษเฉพาะกิจชายแดนใต้ จะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข การออกแบบการจัดการกิจกรรมของครูเพื่อให้นักเรียนมีสมรรถนะเชิงวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หากมีการร่วมกันออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งมีอยู่อย่างหลากหลาย และนำมาทดลองใช้เพื่อให้โรงเรียนเป็นพื้นที่นวัตกรรมทางการศึกษา อาทิ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) การจัดการกิจกรรมเสริม "ชั่วโมงอิสระ" ในช่วงเวลาว่าง การพัฒนาความรู้และทักษะตามความชอบ และความถนัดของเด็ก เป็นโค้ชฝึกให้เด็กอ่านออกเขียนได้ ส่งเสริมการเป็นคนดี มีคุณธรรมจริยธรรม จัดหาอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ มีครูครบชั้น ครบกลุ่มสาระการเรียนรู้ ลดภาระงานครู การจัดการกระบวนการเรียนรู้ด้วยโครงงานฐานวิจัย กิจกรรมลดเวลาเรียนเสริมเวลารู้ การจัดการกิจกรรมบทเรียนออนไลน์ การทำห้องเรียนให้เป็นห้องทำงานจำลอง

จากปรากฏการณ์ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงเกิดคำถามว่าความสัมพันธ์ระหว่างคุณธรรมจริยธรรมกับการมองโลกในภาพกว้างในการจัดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเอกชนสามัญสอนศาสนาอิสลาม เขตพัฒนาพื้นที่พิเศษเฉพาะกิจชายแดนใต้เป็นอย่างไร เพื่อที่จะนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับพื้นที่พหุวัฒนธรรมดังกล่าวข้างต้น และเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ของครูในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณธรรมจริยธรรมกับการมองโลกในภาพกว้างในการจัดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเอกชนสามัญสอนศาสนาอิสลาม เขตพัฒนาพื้นที่พิเศษเฉพาะกิจ ชายแดนใต้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

คุณธรรมจริยธรรม

- 1) มีความเข้มแข็งในการนำจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม มาใช้ในการดำรงชีวิตในสังคม
- 2) ชักชวนให้ผู้เรียน เพื่อนร่วมงาน ครอบครัว และ ชุมชนเห็นประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน
- 3) ได้ปลูกฝังให้ผู้เรียนได้มีการทำความดี ทุกครั้งที่ทำการสอน
- 4) มีความยึดมั่นและซื่อสัตย์ในจรรยาบรรณวิชาชีพ
- 5) สามารถปลูกฝังวินัย คุณธรรมจริยธรรม และ ค่านิยมที่ดีและถูกต้องต่อผู้เรียน

การมองโลกในภาพกว้างในการจัดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ ๒๑

วิธีดำเนินการวิจัย

1. พื้นที่ของการวิจัย

ผู้วิจัยเลือกพื้นที่โรงเรียนเอกชนสามัญสอนศาสนาอิสลาม เขตพัฒนาพื้นที่พิเศษเฉพาะกิจ ชายแดนใต้ ประกอบด้วย 4 จังหวัด ได้แก่ ปัตตานี นราธิวาส ยะลา และสงขลา ซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เป็นพหุวัฒนธรรมในเขตพัฒนาพื้นที่พิเศษเฉพาะกิจชายแดนใต้

2. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นครูโรงเรียนเอกชนสามัญสอนศาสนาอิสลาม ในเขตพัฒนาพื้นที่พิเศษเฉพาะกิจชายแดนใต้ ในจังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา และสงขลา และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร Yamane และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ระดับ .05 (1973 อ้างถึงใน เจตน์สฤษฎี สังขพันธ์ เกิดถวา บุญปรากร ชูติมา หวังเบ็ญหมัด และนันทิยารัตน์ สุริโย, 2559) ได้ขนาดตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) มาจังหวัดละ 100 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาดำเนินการ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ และนำแนวคิดสมรรถนะเชิงวัฒนธรรมการมองโลกในภาพกว้างของ Lister (1999) และของ Chiu and Hong (2006) และข้อมูลเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมในการจัดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ของสำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ. (2562) และสุวิธิตา จรุงเกียรติกุล 2561) มาดัดแปลง ซึ่งเป็นแบบสอบถามเป็นข้อคำถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหาตามกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย นิยามคำศัพท์ ตลอดจนการใช้ภาษา (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งข้อคำถามที่ยอมรับได้จะต้องมีค่าตั้งแต่ .66 ขึ้นไป (Rovinelli & Hambleton, 1977 อ้างถึงใน เจตนัสฤกษ์ สักขพันธ์ เกิดภา บัญปรการ อภิรักษ์ จันทวงศ์ ชิดชนก เขิงเชาว์ จุฑารัตน์ คชรรัตน์ ชุติมา หวังเบญหมัด ตรีภูมิรินทร์ ตรีตรีศวรร และสุภาวดี ธรรมรัตน์, 2562) และผลจากการทดสอบพบว่า ข้อคำถามค่าดัชนีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาเป็นรายข้อ มีค่าระหว่าง .66-1.00 หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการวัดความสอดคล้องภายในของครอนบาค (Cronbach, L.J, 1951 อ้างถึงใน เจตนัสฤกษ์ สักขพันธ์ ชิดชนก เขิงเชาว์ และเกษตรชัย และหิม, 2562) โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของทุกข้อคำถามเป็นรายข้อ (Corrected Item-Total Correlation) ซึ่งจะต้องมีค่า .30 ขึ้นไป (Nunnally, J., & Bernstein, I, 1994 อ้างถึงในเจตนัสฤกษ์ สักขพันธ์, 2563) และผลจากการทดสอบพบว่า แบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของทุกข้อคำถามเป็นรายข้อมีค่าตั้งแต่ .30 ทุกข้อ หลังจากนั้นผู้วิจัยนำคำถามที่ผ่านเกณฑ์ไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ซึ่งค่าความเชื่อมั่นจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (Burns, N. and Grove, S.K, 1997 อ้างถึงใน เจตนัสฤกษ์ สักขพันธ์, 2563) และผลจากการทดสอบพบว่า แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .70 ทุกด้าน

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ผู้วิจัยใช้การแจกแจงความถี่ และร้อยละ

5.2 วิเคราะห์คุณธรรมจริยธรรมกับการมองโลกในภาพกว้างในการจัดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเอกชนสามัญสอนศาสนาอิสลาม เขตพัฒนาพื้นที่พิเศษเฉพาะกิจชายแดนใต้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สถิติ Correlation ซึ่งผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมาย (Hinkle, William, & Stephen, 1998 อ้างถึงใน เจตนัสฤกษ์ สักขพันธ์ ชิดชนก เขิงเชาว์ และเกษตรชัย และหิม (2562) ดังนี้

ค่า r	ระดับของความสัมพันธ์
.90-1.00	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
.70-.90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
.50-.70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
.30-.50	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
.00-.30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปที่กลุ่มตัวอย่างครูโรงเรียนเอกชนสามัญสอนศาสนาอิสลาม เขตพัฒนาพื้นที่พิเศษเฉพาะกิจชายแดนใต้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละที่เป็นกลุ่มตัวอย่างครูโรงเรียนเอกชนสามัญสอนศาสนาอิสลาม เขตพัฒนาพื้นที่พิเศษเฉพาะกิจชายแดนใต้

ข้อมูลทั่วไปที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	93	23.30
หญิง	307	76.80
ประสบการณ์ในการทำงาน		
5 ปีลงมา	127	31.80
6 ปีขึ้นไป	158	39.50
ไม่ตอบ	115	28.80
โรงเรียนในพื้นที่จังหวัด		
ปัตตานี	100	25.00
นราธิวาส	100	25.00
ยะลา	100	25.00
สงขลา	100	25.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 307 คน คิดเป็นร้อยละ 76.80 เป็นเพศชาย จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.30 มีประสบการณ์ในการทำงาน 6 ปีขึ้นไป จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.50 มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีลงมา จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.80 และสังกัดโรงเรียนในพื้นที่จังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา และสงขลา จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 โดยเท่ากัน

2. วิเคราะห์คุณธรรมจริยธรรมกับการมองโลกในภาพกว้างในการจัดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเอกชนสามัญสอนศาสนาอิสลาม เขตพัฒนาพื้นที่พิเศษเฉพาะกิจชายแดนใต้

ตารางที่ 2 วิเคราะห์คุณธรรมจริยธรรมกับการมองโลกในภาพกว้างในการจัดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเอกชนสามัญสอนศาสนาอิสลาม เขตพัฒนาพื้นที่พิเศษเฉพาะกิจชายแดนใต้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สถิติ Correlation

n = 400 ตัวอย่าง

คุณธรรม จริยธรรม	การมองโลกในภาพกว้าง
1) ชักชวนให้ผู้เรียน เพื่อนร่วมงาน ครอบครัว และชุมชน เห็นประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน	.585** (ปานกลาง)
2) สามารถปลูกฝังวินัย คุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่ดี และถูกต้องต่อผู้เรียน	.571** (ปานกลาง)
3) มีความยึดมั่นและซื่อสัตย์ในจรรยาบรรณวิชาชีพ	.549** (ปานกลาง)
4) มีความเข้มแข็งในการนำจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม มาใช้ในการดำรงชีวิตในสังคม	.545** (ปานกลาง)
5) ได้ปลูกฝังให้ผู้เรียนได้มีการทำความดี ทุกครั้งที่ทำการสอน	.543** (ปานกลาง)
ภาพรวม	.673** (ปานกลาง)

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า คุณธรรมจริยธรรมของครูโดยภาพรวม ($r=.673$) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมองโลกในภาพกว้างในการจัดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาคุณธรรม จริยธรรมเป็นรายประเด็น พบว่า การชักชวนให้ผู้เรียน เพื่อนร่วมงาน ครอบครัว และชุมชนเห็นประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ($r=.585$) ครูสามารถปลูกฝังวินัย คุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่ดีและถูกต้องต่อผู้เรียน ($r=.571$) การมีความยึดมั่นและซื่อสัตย์ในจรรยาบรรณวิชาชีพ ($r=.549$) มีความเข้มแข็งในการนำจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม มาใช้ในการดำรงชีวิตในสังคม ($r=.545$) และการได้ปลูกฝังให้ผู้เรียนได้มีการทำความดี ทุกครั้งที่ทำการสอน ($r=.543$) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมองโลกในภาพกว้างในการจัดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปและอภิปรายผล

ผู้วิจัยสรุปและอภิปรายผลตามประเด็นดังนี้

คุณธรรมจริยธรรมของครูโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมองโลกในภาพกว้างในการจัดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาคุณธรรม จริยธรรมเป็นรายประเด็นพบว่า การชักชวนให้ผู้เรียน เพื่อนร่วมงาน ครอบครัว และชุมชนเห็นประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ครูสามารถปลูกฝังวินัย คุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่ดีและถูกต้องต่อผู้เรียน การมีความยึดมั่นและซื่อสัตย์ในจรรยาบรรณวิชาชีพ มีความเข้มแข็งในการนำจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม มาใช้ในการดำรงชีวิตในสังคม และการได้ปลูกฝังให้ผู้เรียนได้มีการทำความดี ทุกครั้งที่ทำการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมองโลกในภาพกว้างในการจัดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับปานกลาง ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้ อาจเป็นเพราะการนำความรู้ทางวิชาชีพบนพื้นฐานคุณธรรมจริยธรรมที่ไม่ขัดแย้งต่อความเชื่อที่มีหลากหลายทางวัฒนธรรมมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการจัดการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ อย่างเหมาะสม ต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ และทักษะสมรรถนะเชิงวัฒนธรรมย่อมทำให้ครูเกิดการมองโลกในภาพกว้างในการจัดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 และไม่รู้สึกรบกวนแยกความเป็นวัฒนธรรมที่ต่างกัน มีโอกาสได้เรียนรู้ร่วมกันและพัฒนาตนเอง สามารถทำงานกับผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานที่มีความคิดเห็นต่าง มีโอกาสได้เรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่น โดยเฉพาะถ้าไม่ขัดแย้งกับหลักการศาสนา ลักษณะดังกล่าวเหล่านี้ จึงทำให้คุณธรรมจริยธรรมของครูสูงจะทำให้การมองโลกในภาพกว้างในการจัดการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 สูงตามไปด้วย สอดคล้องกับอังคณา จิโรจน์ (2558) ที่กล่าวว่า สถาบันทางการศึกษา จึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการนำสมรรถนะเชิงวัฒนธรรม (Cultural Competency) มาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือสำคัญของการก้าวข้ามพรมแดนการเรียนรู้ของผู้คนในสังคมพหุวัฒนธรรม การนำความรู้ทางด้านทฤษฎีและประสบการณ์ทางวิชาชีพมาผสมผสาน บนพื้นฐาน คุณธรรมจริยธรรม รวมทั้งไม่ขัดแย้งต่อความเชื่อที่มีหลากหลายทางวัฒนธรรม ตลอดจนนำวิธีการต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ซึ่งต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ และทักษะสมรรถนะเชิงวัฒนธรรม

สอดคล้องกับสุวิธิตา จรุงเกียรติกุล (2561) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาและการเรียนรู้ควรมีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนานักเรียนในฐานะพลเมืองให้เป็นนักเรียนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตอย่างสมดุล ผู้สอนต้องสามารถสร้างและออกแบบสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่มีบรรยากาศเกื้อหนุนและเอื้อต่อการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย การเชื่อมโยงความรู้หรือแลกเปลี่ยนความรู้กับชุมชนและสังคมโดยรวม จัดการเรียนรู้ผ่านบริบทความเป็นจริง นอกจากนี้สอดคล้องกับสำนักงานพัฒนาการศึกษาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ (2551) ที่ได้เสนอว่า การพัฒนาการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นงานที่รัฐบาลให้ความสำคัญในการเสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเกี่ยวข้องกับการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคนและสังคมบนพื้นฐานความหลากหลายทางวัฒนธรรม เร่งรัดให้เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนา

การศึกษาในทุกกระดับที่สอดคล้องกับความต้องการ วิถีชีวิต และวัฒนธรรมของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง เปิดโอกาสให้ผู้นำทางศาสนาและผู้ทรงคุณวุฒิในพื้นที่มีส่วนร่วมเสนอแนะการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของคนและสังคม

เอกสารอ้างอิง

- เจตน์สฤกษ์ สักขพันธ์ เก็ดถวา บุญปรากฏ อภิรักษ์ จันทวงศ์ ชิดชนก เชิงเชาว์ จุฑารัตน์ คชรัตน์ ชูติมา หวังเบ็ญหมัด ตรีภูมิรินทร์ ตรีตรีศร และสุภาวดี ธรรมรัตน์. (2562, กันยายน-ธันวาคม). รูปแบบการสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*. 14 (3): 63-78.
- เจตน์สฤกษ์ สักขพันธ์. (2563). การพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนเข้มแข็งในอำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา. *วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา*.
- เจตน์สฤกษ์ สักขพันธ์ เก็ดถวา บุญปรากฏ ชูติมา หวังเบ็ญหมัด และนันทิยารัตน์ สุริโย. (2559). การมีส่วนร่วมในการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนบุโหลนดอนจังหวัดสตูล. ใน การประชุมหาดใหญ่ วิชาการระดับชาติ และนานาชาติ ครั้งที่ 7 วันที่ 23 พฤษภาคม 2559 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. (หน้า118-130) สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- เจตน์สฤกษ์ สักขพันธ์ ชิดชนก เชิงเชาว์ และเกษตรชัย และหิม. (2562, กันยายน-ธันวาคม). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำกับเศรษฐกิจชุมชนที่นำไปสู่การสร้างชุมชนเข้มแข็งชุมชนในอำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา. *วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. 30(3): 61-79.
- ศิริพันธ์ุ ศิริพันธ์ุ และประณีต ส่งวัฒนา 2557) วิธีการสอนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะทางวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาล ตามแนวคิดทฤษฎีของ แคมพินฮา-บาโคท 6(1), 146-147.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2552). *รายงานประจำปี 2552*. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- สำนักงานพัฒนาการศึกษาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้. (2551). *ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบบริหารจัดการเพื่อเสริมสร้างสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557). *คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี*. ค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2564, จาก: http://www.onec.go.th/onec_web/main.
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ. (2562). *มาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2560 (ปรับปรุง พ.ศ. 2562)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ

- สุวิธิตา จรุงเกียรติกุล. (2561). *ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (The Twenty-First Century Skills)*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2564, จาก: <https://www.trueplookpanya.com/blog/content/66054/-teaartedu-teaart-teaarttea->
- อังคณา จิโรจน์. (2558). การศึกษาสมรรถนะทางวัฒนธรรมของอาจารย์และนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*. 23(6), 1006-1022.
- Chiu, Chi-Yue Chiu, and Hong, Ying-yi. (2006). *Principles of Social Psychology. Social psychology of culture*. Washington DC.: Psychology Press.
- Costa, Arthur L. and Robert J. Garmston. (2002). *Cognitive coaching foundation seminar learning guide*. (5th ed.) Highlands Ranch, CO: Center for Cognitive Coaching.
- Hord, S. M. (1997). *Professional Learning Communities: Communities of Continuous Inquiry and Improvement*. Austin, Texas: Southwest Educational Development Laboratory. Retrieved Feb 4, 2020, from: <http://www.sedl.org/siss/plcccredit.html>.
- Lister, Ruth. (1999). *Book Review: Men, Gender Divisions and Welfare*. Retrived Jan 20, 2020, from: <https://doi.org/10.1177/002087289904200211>
- Walton, Richard E. (1974). *Improving Quality of Work Life*. *Harvard Business Review*, 15 (5), 12-16.